

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Opinionis Platonicae de Natura, clarior explicatio. Cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

fi, & graduuin eius. Propterea rectius Plato dixit: Naturam esse vitalem, seminariamque virtutem ab anima mundi infusam in materiæ. De qua rectè dixit Plotinus, id ipsum esse naturam, quod ab anima mundi est ordinatum: adeò, quòd, vt mens à Deo, anima à mente; ita natura pendet ab anima. Insuper, vt mens à Deo ideas recipit, anima recipit rationes à mente; ita natura recipit semina ab anima. Demum, vt mens à Deo, ita anima à mente, itaq; natura ab anima regitur, & dirigitur. Ex quibus primo conspicuum est, quomodo rerum gradus nectantur, pendeant, & dirigantur: Constat insuper, naturæ opera verè esse opera Dei: cùm primo ab eo omnia proficiuntur, & dirigantur: Præterea constat, quomodo natura, quamvis proximè nil cognoscatur, tamen oculatissima dici mereatur; & opera eius eminenti consilio, & prouidentia esse facta, iure merito dici possint. Propterea nō iniuria Plotinus Enneade tertia, naturæ insertam esse speculationem, & eius effectiones modo aliquo speculationes dici posse, existimauit.

Opinionis Platonice de Natura, clarior explicatio.

CAP. III.

Voniam Platonis de Natura sententia, vt pulchra, & erudita; ita obscura est, & à paucis exactè explicata: Propterea pro eius lucidiori explica-

plicatione, altius nonnulla repetenda censeo. Ut omnia per conuenientes gradus à primo principio profiscantur: putandum est: quemadmodum ab ipso uno cum mente, emanant ideo omnes; à mente cum anima, cunctæ rationes prodeunt: ita ab anima cum natura produci semina, quæ omnium rerum sint proxima generationis principia. Natura itaque animæ substernitur, & ab anima semina recipits per quæ omnipara, & fœcundissima nuncupatur. Insuper, Natura duplex est: una præcipua, & propriè naturæ nomine honestanda: altera est, veluti umbra, & vestigium eius. Propriè natura, est vis, & postrema quædam vita: quæ ab anima pendet, & materiæ infunditur. Et est vis seminaria, seminariis rationibus praedita; per quam materia materiatis affectionibus perficitur. Hæc non est anima, sed infra animam posita, ab eaque profluens. Anima non est; quia non se mouet, sed solum aliud; cum sit propriè principium generationis alterius: nuncupatur tamen vita, quia ab anima fluit, intrinsecusque ad formandum per suas rationes seminarias excitatur; & est, veluti perennis actus animæ; postremus tamen, & in materiam tendens, ac demum est propriè generationis principium; generare autem est munus vitæ: & dicitur vita postrema, quia ad materiæ affectiones eius actio terminatur; & sub ea, non alia vita, sed qualitatū umbrarumque essentia, quæ latius extenditur, quam vita, re-

peritur: & postrema materia, quæ nedum infra vitam, sed etiam infra essétiam collocatur. Huiusmodi natura, ea est, cui ars conuenienti ratione respondet: ut enim ars recta sua ratio ne est principium effectibilium; ita hæc natura suis seminariis rationibus est principium generationis rerum natura constantium: differunt tamen; quia Ars, non in suam, sed in alienam materiam operatur; Natura vero intrinsecus in propriam materiam suas vires effundit. Hæc itaque propriè natura est; cui seminariæ rationes ita sunt insertæ, vt minimè sint in ea, tanquam accidentia eius; sed potius sint ipsamet natura, & eius essentia. Altera reperitur, quæ quamvis natura sæpè nuncupatur, nō tamè propriè natura est; sed umbra, & vestigium eius: vt enim in consideratione animæ assignabatur, & anima, & simulacrum; siue umbra, & vestigium animæ: ita loquendo de natura dicimus, infra propriè sumptam naturam dari vestigia, & umbras eius: huiusmodi sunt materialæ formæ, siue affectiones materialæ; quæ, non principia, sed instrumenta sunt: cùm enim non sint vitæ, nil generare valent; sed solum materiam reddunt procluem, & aptam ad generationem: ideo instrumenta potius naturæ, quam natura dici merentur; attamen ea quoque nonnunquam, naturæ nomine appellantur.

Dicitur